

DZĪVAIS KRISTUS

APUSTUĻU LIECĪBA

PĒDĒJO DIENU SVĒTO JĒZUS KRISTUS BAZNĪCA

Pieminot Jēzus Kristus nākšanu pasaulē pirms diviem gadu tūkstošiem, mēs sniedzam savu liecību par Viņa ne ar ko nesalīdzināmās dzīves patiesumu un Viņa veiktā Grēku Izpirkšanas upura bezgalīgo vērtību. Neviens cits nav atstājis tik dziļu iespaidu uz visiem, kas jebkad ir dzīvojuši un vēl dzīvos uz zemes.

Viņš bija Vecās Derības Dievs Jēhova un Jaunās Derības Mesija. Sava Tēva vadībā Viņš kļuva par Zemes radītāju. „Caur Viņu viss ir radies, un bez Viņa nekas nav radies, kas ir” (Jāņa ev. 1:3). Kaut arī Viņš bija bez grēka, Viņš tapa kristīts, lai piepildītu visu taisnību. Viņš gāja „apkārt, labu darīdams” (Ap. d. 10:38), tomēr par to saņēma nicinājumu. Viņa evaņģēlijs bija miera un labas gribas vēsts. Viņš lūdza visus sekot Viņa piemēram. Viņš staigāja pa Palestīnu, dziedinādams slimos, darīdams aklos redzīgus un atmodinādams mirušos. Viņš mācīja mūžības patiesības, par mūsu pirmstirīgās esamības realitāti, par mūsu zemes dzīves mērķi un par Dieva dēlu un meitu iespējām nākamajā dzīvē.

Viņš iedibināja Svēto Vakarēdienu kā atgādinājumu par diženo, Viņa veikto Grēku Izpirkšanas upuri. Viņš tika apcietināts un nepatiesi apsūdzēts, tiesāts, lai izdabātu pūlim, un nolemts nāvei pie krusta Golgātā. Viņš atdeva Savu dzīvību, lai izpirktu visas cilvēces grēkus. Viņš ziedojās visu to cilvēku vārdā, kas jebkad dzīvojuši uz zemes.

Mēs svinīgi liecinām, ka Viņa dzīve, kas bija centrālais notikums visā cilvēces vēsturē, nedz sākās Betlēmē, nedz beidzās Golgātā. Viņš bija Tēva pirmdzimtais, Vienpiedzimušais Dēls miesā, un pasaules Grēku Izpircejs.

Viņš uzcēlās no mirušiem „kā pirmais no mirušajiem” (1. korintiešiem 15:20). Kā Augšāmceltais Kungs Viņš apcietināja tos, ko bija milējis Savas dzīves laikā. Viņš kalpoja arī starp „citām avīm” (skat. Jāņa ev. 10:16) senajā Amerikā. Mūsdienu pasaulē Viņš un Viņa Tēvs parādījās zēnam Džozefam Smitam, pasludinot sen apsolīto laiku pilnības atklāšanu (skat. Efeziešiem 1:10).

Par dzīvo Kristu praviētis Džozefs Smits rakstīja: „Viņa acis bija kā uguns liesma; mati uz Viņa galvas bija balti kā tīrs sniegš; Viņa vaigs spīdēja spožāk par sauli; un Viņa balss bija kā lielu bangojošu ūdeņu skaņa, patiesi Jehovas balss, sakot:

Es esmu pirmais un pēdējais; Es esmu Tas, kurš dzīvo, Es esmu Tas, kurš tika nokauts; Es esmu jūsu aizstāvis Tēva priekšā” (M&D 110:3–4).

Vēl praviētis pavēstīja: „Un tagad, pēc daudzām liecībām, kas ir dotas par Viņu, šī ir liecība, pēdējā no visām, ko mēs dodam par Viņu, — ka Viņš dzīvo!

Jo mēs redzējam Viņu, patiesi pie Dieva labās rokas; un mēs dzirdējam balsi liecinām, ka Viņš ir Tēva Vienpiedzimušais Dēls, —

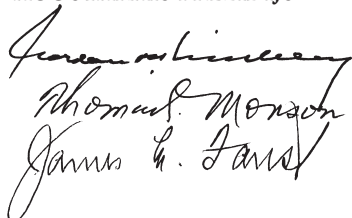
ka ar Viņu un caur Viņu, un no Viņa pasaules ir un tika radītas, un to iedzīvotāji ir dzimuši par Dieva dēliem un meitām (M&D 76:22–24).

Mēs svinīgi paziņojam, ka Viņa priesterība un Viņa Baznīca ir atjaunota uz zemes — „uzceltas uz apustuļu un praviešu pamata, kura stūra akmens ir Kristus Jēzus” (Efeziešiem 2:20).

Mēs apliecinām, ka kādu dienu Viņš atgriezīsies uz zemes. „Lai parādītos Tā Kunga godība un lai visa cilvēce kopā to redzētu” (Jesajas gr. 40:5). Viņš valdīs kā ķēniņu Ķēniņš un pārvaldīs kā kungu Kungs, un Viņa priekšā lieksies visi ceļi, un visas mēles Viņu godinās. Ikvienš no mums stāsies Viņa priekšā, lai tiktu tiesāts pēc saviem darbiem un savas sirds vēlmēm.

Kā Viņa pienācīgi ordinētie apustuļi, mēs apliecinām, ka Jēzus ir dzīvais Kristus, nemirstīgais Dieva Dēls. Viņš ir varenais Ķēniņš Imanuēls, kurš šodien stāv pie Sava Tēva labās rokas. Viņš ir pasaules gaisma, dzīvība un cerība. Viņa ceļš ir ceļš, kas ved uz laimi šajā dzīvē un mūžīgo dzīvību nākamajā dzīvē. Mēs pateicamies Dievam par šo neatkarīgo dāvanu — Viņa dievišķo Dēlu.

AUGSTĀKAIS PREZIDIJS

2000. gada 1. janvārī

DIVPADSMITO KVORUMS

